

Turen går til Østeuropa

Af Eva Klintø (1031)

9 lande på 4 uger

I foråret 2005 er vi nogle autocampere, som kører ned gennem Østeuropa.

Vi har lyst til at se, hvordan vores nye EU lande ser ud.

Vi besøger i alt 9 lande

I denne beretning har jeg lagt vægt på at beskrive veje, landskaber, bjerge. Selvfølgelig vil jeg også beskrive, hvad vi har set og vore indtryk; men det meste kan man jo læse sig til.

Jeg vil skrive i dagbogsform.

Vi er to biler, der starter fra Bov ved Padborg d. 20 april 2005.

Vores mål er at køre Tyskland-Polen-Slovakiet-Ungarn-Kroatien-Østrig og så Tyskland hjem.

Vi har besluttet at køre uden om motorveje.

20.04.04 onsdag

Første stop - Lauenburg ved Elben. Lidt sydøst for Hamborg.

Vi holder på en p-plads ved den gamle jernbanestation. Fra lystbådehavnen kører vi over broen mod Lüneburg og så lige til venstre. Lauenburg er en hyggelig gammel by.

21.04.05 torsdag

Næste stop Berlin. Vejret er dejligt. Alt er så smukt og grønt. Vi kører stille og roligt på vej nr. 5 .

Min kloge mand siger, at vi bare skal følge den, og lige pludselig ser vi et skilt med Olympia

Stadion. Det er her, vi vil sove i nat. Her er U-bahn , så i morgen skal vi se Berlin.

Undervejs er vi inde for at se på autocampere i Ludvigslust. Her er så mange, at Herning messen bare kan pakke sammen. Vi har handlet. Nu sidder vi her ved det store stadion og ser på motorcykler. De bruger åbenbart p-pladsen som køreteknisk anlæg. Men vi kan bare holde her ude ved siden. Men i weekenden skal vi væk, for da skal der være stor fodboldkamp her.

22.04.05 fredag

Vi tager en gruppebillet ind til byen. Når vi er 4 kan det bedst betale sig – 4 euro for 4 personer. Så kan man køre i 24 timer med tog eller bus, som man har lyst. Under den Linden, Brandenburger Tor, Checkpoint Charlie, Rigsdagen og meget mere. Vi skal se det hele, og vejret er jo dejligt. Om aftenen cykler jeg en dejlig tur. Stadion ligger lige op ad en skov.

23.04.5 lørdag

Kører til Polen over Frankfurt an der Oder. Vi skal over Poznan og herfra følger vi vej 11 til Kørnik lidt mod syd. Vejen er udmærket, og der er afvekslende natur og mange små hyggelige byer. På et tidspunkt ryger vi ind i et stykke motorvej meget mod vores vilje. Det var ikke skiltet , så vær så god – 11 zloty! Vi finder ud af, at man ikke altid kan stole på vejnumre. På vores kort hedder vejen mod syd 11. På Willis kort, som er noget ældre, hedder den vej 42. Efter nogen besvær finder vi en sportsplads, hvor der også er camping. Her er dårligt og nedslidt, men vi får da et varmt bad, får tømt og får vand. Det koster 20 zloty, så det er da til at leve med. Ellers en hyggelig lille by, og en dejlig skov og sø lige i nærheden. Det er jo rart for en naturelsker.

24.04.05 søndag

Videre af vej 11 mod Chestochowa. Ved Byezyna kører vi ind på vej 487. Vi vil prøve de gule veje. Rigtig god vej. Ved Chestochowa finder vi efter lidt søgen klosteret Jasna Gora. Her er en virkelig fin c-plads lige ved siden af , så her kører vi ind. Pris 17 zloty pr. person. Klosteret er en oplevelse, som jeg ikke gerne ville have undværet. Man kan bruge mange timer her, selv om man ikke er katolik. Kl 21 lukker det, men her er stadig mange mennesker. Der kommer busser fra hele Europa.

25.04.05 mandag

Det bliver middag før vi kommer videre. Vi skal jo lige over til klosteret igen. Næste stop er Krakow. 15 km på e75. Ved Vanaty drejer vi til venstre ad v. 791. Efter Zawiercie kører vi til Pilica og tager v.794 mod Krakow. Vi kommer forbi en flot borg i Odgrodziec og i Ojkow, men nu er vejret ikke med os. Det styrter ned, og vi skal jo også opleve meget endnu, men det må vi have til gode til en anden gang. Lidt uden for Krakow finder vi en p-plads, og her overnatter vi.

26.04.05 tirsdag

Det har regnet det meste af natten, og det regner stadig, så hvorfor ikke tage saltminerne i dag? Det er jo indendørs. Saltminerne ligger i Wieliczka vej e40 mod Rzeszow. P-pladserne begynder at dukke op, længe før vi kommer til saltminen. Folk står og vifter med stopskilte, for at få os til at parkere på deres pladser. 5 zloty pr. bil. Jeg tror, det er vigtigt at komme tidligt på formiddagen, for ellers er alt nok optaget. Man kommer ned i hold. Der er 800 trappetrin ned, så folk med dårlige ben skal nok ikke deltage. Selv om man føler, at det er en pengemaskine, er det alligevel en oplevelse. 50 zloty med engelsk guide. Turen tager 2 timer. Her er flotte figurer lavet i salt. Vi skal da heldigvis med elevator op. Og det er i sig selv en oplevelse. Men det kan du jo selv opleve. På vej tilbage mod Krakow finder vi en p-plads ved et stort byggemarked Castorama. Det er lige noget for drengene, at gå rundt og kigge der.

27.04.05 onsdag

Regnen er holdt op. Busstoppestedet er lige på den anden side af gaden, så hvor svært kan det være?

Solen skinner, der er mange folk på cafeerne, vi bruger nogle timer på at se på seværdigheder. Næste stop er Oswiecim/Auschwitz. V. 44 – rigtig polsk vej med mange huller, men her er hyggeligt.

I Oswiecim kører vi over rundkørslen og fortsætter af v. 44 mod Tychy og drejer af v. 933 mod Pszezyna. Det er godt, man kan lidt tysk og engelsk. Jeg troede faktisk lejren lå i Oswiecim. Men vi finder den da og parkerer lige over for. Her har vi åbenbart haft sprogproblemer. Jeg forstår, at det koster 10 zloty at overnatte. Man kan tage bad, tømme og få vand. Det er godt nok billigt. Men men men – næste dag vil de have 30 zloty pr. bil, 10 for eftermiddag, 10 for nat, 10 for formiddag og 4 for vand. Og på toilettet sidder der en dame og vil have 2, bare for et toiletbesøg. Vi nægter at betale så meget. 20 zloty for 1 overnatning. Hvis de ikke lukker bommen op, vil vi tilkalde politiet, det hjælper!

Selve lejren er stor. I skal selv opleve den, hvis I kommer der. Følelserne er svære at beskrive. En kort cykeltur til Birkenau, kør mod Psczyna. Her er en endnu større lejr, men barakkerne er tomme.

Hen på eftermiddagen kører vi mod Slovakiet. Vi følger vejen mod Kety og Wadowice, den afdøde paves gamle fødeby. Herefter vej 28, og så vej. 7(e 77) mod Zakopane/Chyzne. Kun et lille stykke, så deler vejen sig, og vi fortsætter ad vej 47. I Nowy Targ fortsætter vi ad vej 49 mod Lysa Polana, en lille grænseovergang.

Efterhånden er landskabet blevet meget bakket. Vi ser grønne marker og snedækte bjerge. Her er så flot og velplejet. Vejen er af og til noget hullet, men i det store og hele ok. Husene er skægge. Nogle er op til 5 etager med kviste og tag midt på huset. Der er hoteller overalt. Jo højere vi kommer op i bjergene, jo mere kan vi se, at det er skisportssteder om vinteren, og sommerresidens om sommeren, men på denne årstid er her meget mennesketomt.

Så er vi ved grænsen som de eneste. En venlig tolder vil lige se pas, og så er vi i Slovakiet. Her er der slet ikke nogen, så vi fortsætter ad vej 67. Her er skov og skov. Der må have været et forfærdeligt uvejr, for der ligger væltede træer overalt. Vejen er både god og dårlig. Vi kører nedad og nedad. Af og til kan vi se Tatrabjergenes sneklædte tinder. Solen lyser stadig på dem, det er så flot et syn. Vi søger efter en c-plads, men finder ingen. I stedet for er vi lige ved at køre ind i en Lidl butik, så her spørger vi, om vi må overnatte. Kl. er 20, det er ved at blive mørkt, så vi har ikke lyst til at køre længere.

29.04.05 fredag

Her har været lidt uro i nat. Vi holder lige ved et vejkryds. Jeg ved ikke, hvad byen hedder, men jeg går da en lille morgentur rundt i byen, der ser ud til at være en stor by. Vi fortsætter af v. 67 mod Poprad. Vi kører gennem små byer og en masse skov. Vejen snor sig og det går op og ned, men den er god. Også nu ser vi Tatrabjergenes sneklædte tinder, der skinner i solen. Men her er koldt – kun 6 grader for vi er stadig højt oppe, ca. 1000 meter. Vi tager en afstikker ned til Dedinky. Her er en camp. Men den kan slet ikke bruges – stejl og meget lurvet, og så er den lukket. Her er ellers meget smukt. Sø og afmærkede vandrestier. Det er tydeligt at se, at det er et skisportssted. Men igen kommer vi mellem 2 sæsoner. Gennem Røzvana og herefter vej 50 mod Zvolen. I Tornala skifter vi igen til vej 67 mod Kral/Bareve. Vi er kommet igennem Slovakiet uden rigtig at opleve noget. Jeg havde ellers fundet så meget i bøgerne, som jeg gerne ville opleve. Jeg havde blot ikke tænkt på, at det er den forkerte årstid.

Efter at have vist pas kører vi ind i Ungarn mod Eger ad vej 25. Jeg synes, vi kører langt gennem skov og op- og nedstigninger, men det er vist ikke engang 25 km. I Eger kører vi ind på et stort center Tesco. Her sover vi i nat. I morgen vil vi finde en c-plads og de varme bade. Vi får følgeskab af 2 andre medlemmer fra DACF, og vi har en hyggelig aften.

30.04.05 lørdag

Vi finder Tulipan camp. Vi kan godt holde der, men igen er alt lukket, så han forklarer os vejen til de varme bade. I øvrigt en meget flink mand. Vi får vand ved ham. Han vil ikke have penge for det. Så får hans børn nogle bamser, og så kommer de med en stor flot buket syrener til os. En rigtig dejlig oplevelse. Vi kører videre ad vej 25 og drejer af mod Egerszalok. Her skal bygges et vældigt vandland. Store plakater viser, hvordan det kommer til at se ud. Det bliver meget flot og sikkert også meget dyrt. For nogle år siden søgte man efter olie her, men fandt i stedet for nogle varme kilder. Vi slår os ned på p-pladsen. Vi vil først i bad i aften. Det er blevet meget varmt, så vi tager borde og stole ud. Vi solbader og til aften spiser vi alle sammen. Vi holder lige ved siden af et lille vandhul, og her er så mange frøer, så det er en hel fornøjelse. De er rigtig i elskovshumør, så der er en kvækken og brummen. Kl. 19 går vi op til de varme bade. Hvilken nydelse. At ligge i det varme vand, 39 grader, i stjernesvær. Her er 2 små bassiner. Lidt længere oppe ved saltbjerget kommer det varme vand ud i små rør. Så kan man ligge på maven og få massage på ryggen. Efter 2 timer er vi parat til aftenkaffen. Frøerne kvækker, men vi sover godt.

01.05.05 søndag

Stadig dejligt vejr. Vi beslutter at køre mod Balatonsøen, men uden om Budapest. Tværs ned gennem Ungarn til Kecskemet. Undervejs kommer vi forbi en lille by, hvor der er byfest. Det er jo 1. maj. I mange små byer er der byfest. Mod aften når vi Kecskemet. Her er en dejlig camp. Vi betaler 112 kr. og så er her dansk standard. Det er første dag, de har åbent, så her er kun 2 biler mere. Vi har en dejlig grill aften med mange myg. Godt at have myggelys med. Kommer ikke i seng før efter midnat.

02.05.05 mandag

Vejret er så godt, så vi kan ikke tage os sammen til at komme af sted, men vi skal være ude kl. 14, så vi er jo nødt til det. Kl. 11 er her 28 gr. Næste stop er Palma Camp ved Balatonsøen. Undervejs handler vi i det store varehus Auchan. Her er så mange kasselinier – jeg tror ikke, der findes så mange i Danmark. Vi når Balatonsøen. Tager os en kop kaffe nede ved søen. Alt er lukket endnu, men her er det hele et turistområde. Der må være tæt af folk i sæsonen. Vej 71 mod Palma Camp, som er en autocamperplads. Vi kører længe op og ned i bjergene, men finder det ikke. Kl er blevet 20, vi er trætte. Overnatning på en p-plads ved en Spar købmand. Hurtig mad. Myg... Vi er alle trætte. Kl. 22 er der ro over hele linien.

03.05.05 tirsdag

Igen en dejlig morgen. En hurtig kop kaffe og så af sted til Castrum Camp i Hevitz. Campingpladsen ligger lige over for Europas største svovlsø. Her er dejligt. En rigtig flot c-plads. Fine toiletter, varmt vand, køkken, båse, åkander, skyggefulde træer og myg. I denne varme kan vi vist ikke helt undgå denne plage. Vi cykler en lang tur og ser på butikker. Hevitz er en smuk by med mange turister. Mest tyskere som er på kur. Her tilbydes alle former for massage. Det koster ca. 30 kr. at bade 3 timer i søen. Her er vandet altid 30 grader varmt, så selv Kaj er i vandet. Grill og myg og aftenhygge.

04.05.05 onsdag

Fra Hevitz skal vi til Kroatien. Vi vælger at slå et lille smut ind over Slovenien. Vej 75 mod Redics/Lendava. En meget smuk og god vej. Vel inde i Kroatien følger vi vej 209 til Varazdin, herefter vej 3 mod Zagreb. Her er smukt. Vejen snor sig igennem bjerge med den flotteste udsigt. Vi søger efter en camp. der er vist på vores kort, men efter at have passeret Novi Marof giver vi op, og bliver enige om at finde det første det bedste sted at sove. Og lige pludselig. Lige over for en benzintank ved Breznica Hum ligger der en stor plads. Vist nok beregnet til lastbiler før motorvejen blev bygget. Vi spørger om overnatning på tanken og får lov. Som tak køber vi alt hans vin, 2 flasker. Næste dag tanker vi alle hos ham, og alle er tilfredse.

05.05.05 torsdag

Mod Zagreb kommer vi på lidt motorvej. Ingen betaling. Efter et stykke tid drejer vi af mod Sisak vej 30. Ved Villica Gorica drejer vi af mod Kravarsko. Vi er nu på en hvid vej. Alt skal prøves. Vi kører mod Pakusko, gul vej, og her drejer vi af mod Glina, hvid vej, Vi kører gennem små landsbyer og gennem skov. Skiftende grus og asfalt men ok. Mange brændte huse og meget nybyggeri. Krigens gru kan føles her. I Glina kommer vi igen ud på en stor vej og kører mod Karlovac. Det er vores mening at køre ad vej 1 mod Plivitze. Efter et stykke tid ser vi et skilt med drypstenshuler – det må vi se, så vi drejer fra, og gør holdt ved hulerne. Her er så smukt, så her vil vi sove i nat. Jeg er så heldig at komme med et tysk hold på en guidet tur ned i grotten Barac Cave. Det er en stor oplevelse. Vi får lygter med og kommer ca. 200 meter ind. Oplevelsen er også så stor, fordi den unge pige som guider, elsker de grotter og sit land og hele historien langt tilbage. Så man får så meget for de 6 euro, det koster. Det har været en dejlig dag i dag på trods af regnbyger. Fårehyrderne driver deres får rundt på de store græsmarker. Her er ingen indhegninger. Smuk udsigt, stille. Tænk at det kun er få år siden, at her har været krig. På den anden side af vejen ligger der et brændt hus. Der ligger mange her på vejen tæt ved Bosnien Herzogovina.

06.05.05 fredag

Plitvicka Jezera. Her er lige så smukt, som det er beskrevet i de forskellige bøger. Efter 5 timer og 80 kroner fattigere men rig på oplevelser, ja så kører vi videre ad vej 50 mod Senj. Vi kommer højt op i bjergene. Flot natur. Undervejs køber vi honning og vi får lov til at overnatte her. Mange steder har de disse boder, hvor de sælger honning, ost og snaps af forskellig art. Damen fortæller, at de har marker liggende spredt omkring i bjerge og dale. Her henter de bær og honning, som de laver snaps af. De laver også gedeost, det er deres eneste indtægt. Før krigen havde alle arbejde. Nu er mange fabrikker lukket. Det er politikernes skyld, sagde hun. De rager til sig og glemmer befolkningen. Vi køber rigeligt, og jeg giver hende et pund kaffe. Hun bliver så glad, og så får jeg en kage.

07 05 05 lørdag

Vi er oppe i 700 meters højde, så her er kun 8 grader varmt. Her til morgen kommer en turistbus. Guiden springer ud for at se, om her er åbent og straks er der gang i handlen. Der skænkes snaps og gives osteprøver. Der er også et kunde wc her. De skal nok klare sig

Vi kører gennem en bred dal. Vi mindes Island. Det kan godt ligne det. Så er vi igen i bjergkørsel og pludselig ser vi Adriaterhavet. Solen skinner, og det er så smuk en udsigt ud over øer og hav, så man snart kan tabe pusten. Desværre kan vi ikke gøre holdt. Men jeg skal jo ikke køre så jeg kan bare suge til mig. Vi fortsætter mod Rijeca. Vores rejsefæller vil til Istrien. Vi vil først til øen Krk, så vore veje skilles. Broen koster 20 kr. så det er til at betale sig fra. Vi kører mod Baska. Jeg har set at der er en autocamperplads dernede. Men igen kan vi ikke finde den. Til gengæld kommer vi ud i nogle gevaldige stigninger, og vores gamle bil har svært ved at klare det. Kaj ligner en tordensky. Vi har ellers ikke haft problemer. Heller ikke i Tatrabjergene som jeg har været lidt nervøs for. Der er ellers en dejlig c-plads i Baska, men Kaj vil helst tilbage over bjergene igen straks, så han ikke skal tænke på det resten af dagen. Nu er der ingen problemer. Stigningen er mere langstrakt på tilbagevejen. Vi kører ind på en c-plads i Punat, helt nede ved vandet. En flot c-plads som ikke er helt åbnet endnu. Vi har omkring de 30 grader, så det bliver en slappe-af-dag med solbad, og fru'en her skal også lige have en dukkert i Adriaterhavet. Den bliver kort, for det er koldt. Men om et par måneder er her sikkert fuldt af mennesker. Dejlig lang strand, det klareste vand.

08.05.05 søndag

Fra strålende solskin til gråvejr og blæst. Det er deres Bura, som viser sig. Det kalder de blæsten. Der sendes en sms fra Istrien. Det er mors dag og vores rejseledsager vil invitere mor ud at spise. Det må vi opleve, så vi pakker sammen og kører mod Istrien. Der er heller ikke meget ved at være her, når det stormer. Da vi skal over broen igen, er vi bange for at ryge i vandet. Det er ikke så sjovt. Vi kører mod Rijeca/Pula. På en eller anden måde er vi kommet ind på noget, der ligner en motorvej. Ved en tunnel skal vi betale 40 kr. Der er mange broer og tunneller, men denne er 5 km. lang. Vi ville køre langs vandet, men nu kom vi til at køre ind over midten, men skidt med det. Vi vil jo gerne se Pula i dag, inden vi skal støde til de andre i aften. Vi tager en slentretur rundt i Pula og ser alle de spændende steder. Særlig amfiteatret er imponerende. Vi møder også andre danskere nede ved havnen, og får en kop kaffe sammen. Det er hyggeligt. I Rovinj eller nærmere Vavalta tager vi ind på camp. Porton Biondi. Sikkert en dejlig c-plads, men igen er her ikke rigtig åbent. Vi kommer ud at spise på restaurant Så det bliver en rigtig morsdag.

09.05.05

Vejret er ikke for godt, men vi tager vore cykler. Nu skal vi ind til den gamle by Rovinj En meget gammel by. Meget smalle gader, masser af cafeer og restauranter. Her er mange busser, og der bliver guidet på mange sprog. Om eftermiddagen forsvinder skyerne pludselig. Måske var det bare dis. Jeg har aldrig set en grå himmel blive blå i løbet af 1 minut. Vi taler med nogle englændere, der havde regnet med at se et forarmet og nedslidt land, og de er forbavset over, hvor godt landet er kommet med. De mener, at det nu er England, der er ved at blive et andenrangs land.

10.05.05 tirsdag

Atter en dag med regn. Det gør nu ikke noget. Vi kører mod Slovenien i dag, og det er da trist kun at køre, når det er godt vejr. Først mod Trieste, senere drejer vi af mod Rijeka. I Buzet får vi brugt vores sidste kuna. Vi handler i et lille supermarked. Det har vi meget sjov ud af. De har rigtig mange varer, og det er faktisk noget af det billigste, vi har set i Kroatien. Så nu har vi mad til mange dage.

I Buzet drejer vi mod den slovenske grænse. En smuk tur selv om det regner. Vi kører mod Postjana. Vi skal se de berømte grotter. 15 euro pr. person, men det bliver en af de helt store oplevelser. 2 km. ind i grotten med tog. Du kan blive guidet på engelsk, tysk, italiensk og slovensk. Vi valgte tysk. Det var kun en lille gruppe, så vi fik meget ud af det. Selv dem der syntes, de havde set grotter nok, havde en stor oplevelse. Med alle de drypsten og den belysning får fantasien rigtig næring. Man føler sig som i eventyrland. Da c- pladsen er lukket, får vi lov til at holde på p-pladsen om natten.

11.05.05 onsdag

Det regner stadig, da vi vågner, og her er koldt. Omkring de 6 grader. Det er meget koldt for årstiden, men vi har vores vinterdyner med, så vi lider ikke nød. De to andre par vil over Italien hjem, så vore veje skilles igen. 9 km herfra er der en borg indbygget i bjerget. Den er jeg nødt til at se. Predjana. Det koster 4,87 euro at komme ind. Hvis vi havde vidst det i går, kunne vi har sparet lidt ved at købe en fællesbillet ved grotterne. Vi synes, vi får en god oplevelse og en pjece på dansk med historie og beskrivelse. Vi fortsætter mod Planina-Idrija. Op og ned og rundt i sving. En meget smuk tur gennem bjerge, skov og landsbyer. Vejen er god, og solen er kommet frem. Vi undrer os over de små strimler af jord, der er dyrket midt på markerne. Det ser ud som om, det er folks køkkenhave. Løg og kartofler er godt på vej. Idrija er en hyggelig by og efter en kort pause fortsætter vi mod Bled søen. Da vejret igen bliver dårligt, og Kaj er ved at være lidt træt af at køre på de små veje, ja så ændrer vi planer og kører mod Tolmin og herfra over grænsen til Italien med retning mod Udine. Vi finder en p-plads i den lille by St. Leonardo.

12.05.05 torsdag

Vågner tidlig til en helt blå himmel, men det blæser koldt. Vi tager de gule veje mod Østrig. V. 13 (ikke motorvejen) mod Tarvisio. Og det fortryder vi ikke. Her er så smukt. En lang dal, høje bjerge til alle sider. Nogle med sne på. Små søvnige landsbyer. Her står livet stille. Ved en lille by der hedder Cassa Sola, gør vi holdt. Frokost i det fri. Temp. er nu oppe på 24 gr. Ikke en vind, så jeg tager solbad. Så går vi en lang tur i den stille søvnige italienske by. Oh hvor jeg nyder det. Senere kommer der igen liv i kludene. Tarvisio er en turisby med alt for mange mennesker. Godt vi fik holdt, mens tid var. På hele vejen følges vi med motorvejen, men den går hele tiden ind i tunneller, og ser slet ikke alt det smukke. Inde i Østrig Thørl/Tarvisio gør vi holdt for at købe en vignette, men det skal man kun, når man kører på motorvej. Selv om Kaj ikke kan lide østrigerne, og selv om der er en masse vejarbejde, og selv om vores gamle bil ikke kan klare Katschbergpasset, ja så er der meget smukt i Østrig. Solen skinner. vi kører på vej 83 mod Wilach. Vej 100 mod Spittal, omkørsel rundt om Millstatt sø, op i bjergene igen, men hvor er her smukt. Det er tydeligt at se, at det er et turistmål. C-pladser og butikker overalt. Nå ja, det var jo det her pas Katschberg. Vores gamle bil begynder at koge, så Kaj må vende midt på vejen midt i den store stigning. Det er ikke sjovt. I alt fald ikke for mig. Vi tager motorvejen og køber en vignette på en rasteplads. Og her sover vi i nat.

13.05.05 fredag

Resten af turen gennem Østrig køres på motorvej. Det er godt, at vi fik den første del af Østrig på alm. landevej. Her på motorvejen kan man kun se bjergtoppene. Fra Salzburg følger vi vej 20 op gennem Tyskland. Vi beslutter os til at skyde genvej gennem Tjekkiet. Grænsen ved Furth im Wald og kører ad vej 27 til Plzen. Her gør vi holdt for natten. Tager en byvandring i den gamle by, sammenligner priser med danske og finder ud af, at der ikke er den store forskel. I øvrigt synes jeg ikke, at det er så meget billigere end i Danmark nogen steder. Det gælder også diesel. Vi forstår ikke, hvordan folk får råd til at leve, når de har så lille en indkomst. På vej til Plzen ser vi igen piger, "der venter på bussen". Her er også rigtig mange spillekasinoer.

14.05.05 lørdag

Fra Plzen vej 20(e49) mod Karlovy Vary. God vej men da vi når grænsebyen Jachymov, begynder stigningerne mod Fictelberg. Ud og ind op og ned. Vi er kommet til et rigtigt turistområde med masser af vandrestier. Flotte udsigter. Landskabet fortsætter i Tyskland. Her er også masser af små landsbyer. Vi tror, der har været en sølvmine her engang. Vi er nu i Sachsen Ertzgebirge. Vejen er god, men den snor sig, så det tager et stykke tid at køre de 58 km til Chemnitz. Men en dejlig tur er det, og vi efterlønner har jo tid nok. Vores mål i dag er Magdeburg. Efterhånden er vi kommet ind i noget rigtigt regnvejr, så der bliver ingen gåture i dag. Leipzig virker ellers meget spændende med rigtig mange gamle huse, kirker og slotte. Værre ser det ud i Halle. Hele bydele ser ud til at være ubeboelige. Flotte gamle huse i fuldstændigt forfald. Nå men vejen er god, her er fladt med masser af rapsmarker, der lyser op i regnen. Her er ingen hegn eller markskel, så markerne er enorme. Det regner stadig, da vi når Magdeburg, så vi finder en tankstation, hvor vi vil overnatte. Vejrudsigten siger regn i hele det mellemste Tyskland. Nu kan vi jo igen forstå, hvad de siger i radioen. Det er synd for alle de mange, der har lavet byfester. Hele vejen ser vi pladser med byfest. Det er jo pinse. Vi ser også et ridestævne i øsende regnvejr. Den vej vi kører på, hedder Strasse der Romantik. Der er nu ikke megen romantik i dette vejr. Men så holder vi hinanden i hånden, og så kan vi straks føle det.

15.05.05 søndag

Vi vil hjem nu. Vejret er ikke for godt, så vi kan alligevel ikke komme ud og opleve noget. Vej 71 over Uelzen, vej 4 til Lüneburg og så motorvejen hjem

Kaj & Eva